Boris Vian

Pornografi Üzerine

ALTIKIRKBEŞ YAYIN 66
Nerdeyse Bütün Eserleri Dizisi – 3
Boris Vian – Ecrits Pornographiques, 1980
Türkçesi: Işıl Y. Yüce
1. baskı: Kasım – 1998

Yayın Yönetmenleri
Kaan Çaydamlı / Çetin Şan

Yayına Hazırlayan
Çetin Şan

Editör
Özgür Uçkan

Kapak Tasarımı
2 Tasarım
Mehmet Ulusel /Erol Egemen

Dizgi
I.Y.Y.

Gereksiz Katkı
Kıymet Ant

Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212) 637 09 34 – 04 11

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Yazışma Adresi: P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi : (0-222) 221 88 02

Boris Vian

11920 - 1959)

Savaş sonrası, Saint-Cermain-Def-Prts'nin etkileyici (ama tanınmamış) yüzlerinden biri olan Boris Vian'ın dehası ölümünden sonra keşfedildi. Ecole Centrale'ın renkli ve ka^rmaşık kişilikli öğrencisi, caz müzisyeni, »senarist ve ^kısa film amatörü, oyun yazan, düz yazının her alarunda kalem oynaha, şair, mühendislik ve araba yapımına kadar varan geniş bir ilgi alanına sahipti. Al^fred Jarry'nin büyük hayranla-nndandı. 1946'da yazdığı ve Vemon Sullivan adlı hayali bir Amenka-lanın romanının çevirisi olduğunu iddia ettiği Mezarlannnız.a Tükürečeğim ile büyük skandal yanttı. Olayın büyümesi üzerine kitabı İngilizceye çevirerek yeniden yazdı. Ateşli bir polisiye okuruydu. Daha sonra aynı hayali isimle üç roman daha yazdı ve hepsi tarafımızdan basılacakta. Edebi alanda, - eleştirmenlere göre - asıl

gücü kendi adıyla y^azdğı dört romandan - Günlerin Köpüğü, Pekinde Sonbahar. Yürek söken ve Kırmızı Ot - gelir. C.az eleştirilerinden gazete yazılan-na kadar oldukça geniş bir alana dağılan eserleri variır. Bu eserlerin ortak noktasını zaman zaman şiirsel ve fantastik. zaman zaman kara mizah ve saldırganlaşabilen stili oluşhlrur. Alışılmış kabplann dışına çka^rak. Fnreız dilinin cümle yapurnı ki^rmış, yanyana gelmeleri olanaksız. olan sözcükleri, şaşırtıcı bir şiirseüik ve uyumla birleştirip. tam bir özgürlük içinde -geriye bayraksızın bir kerede, görüntüsü vererek- yazmışhr. Sözel fantezilerinin citeşinde, biçeminin ribni, her sayfada, olaylara, heyecanlara, yalnızlık içindeki sayıldamalara dönüşür.   .

Meurla^^u Tükü^^$m adlı romanının sinemaya uyarlanmış halini izlerken, öngördüğü gibi, 40 yaşına vannadan ölmesi, Vian'ın hızını ve oburluğunu açıklar.

Alhkırkbeş Yayın'ın saygıyla selamladığı saygın dostlanndan biridir.

kişisel toplantı notları . • •

I . /   "La   parole,   La   lanquc"

Dilbilime ve diğer bazı şeylere giriş .

kendini farklı algılıyorsun. çevrendekilerden daha çok okuyup, daha tuhaf bir mizah sergiliyorsun. dalga geçebilme ve enerjik olma iyi bir siUMır. üç duvarlannı sağlam örmüşsen t'ğer trip kendiliğinden yükselir. az kullanılan bir dilde 'yemek ye' demeyi öğretmek ve yurt dışına tüymek istiyorsun. bense sadece tüymek istiyorum. olanların ya da olmayanlann başka kadınlarla, başka insanlarla ilgisi yok. eskiden, yağmurlu ve soğuk bir gecede, boxer'ıyla uyum içindeki kremitlerde dans etmek için tekila şişesini epey hafifletmek gerektiğini duymuştum arkadaşımdan. artık hayvanını besleyip beslemek istemediğini sormadım ona. o da anlatmadı. evcil hayvan beslemek gözlerini parlatıyor. gözlerin açılıp genişlemesi ve gamze çukurlannin parmakla kirlenmesi, bir gece, otel odasında evyeye işerken aynada kendine bakmak gibi. küçük sevimli ruhlar. aslında sadece seviştikten sonra üzerime uzanmış bedenin ve terlerin bir arada kurumasını, uyurken dudaklarını emişini ve sabah yanımda uyuyanı izlemek. belki de 'yaşam kurgu değildir' diyen salaklar haklıdır. sevişmenin ardından kedisine

gülümseyen kızların tersine. al, bu ev numaram. istediğin an arayabilirsin? genelde evde olmam. 's.k.mden nişan alın. hayat berbat.'

ç.

otelde, perdeler kapalı

II./ kimden söz ediyorsun?

sık sorulan sorular antolojisinden Her şey bitmiş, yanlızca klipler yayınlanmaya başlamışh. Kedi yann sabah erkken kalkması gerektiğini söyleyerek çoktan yatmıştı. Bir süre şifreli görüntünün alhnda olanları kestirmeye çalışarak televizyona baktı. Görüntü çok karanlıktı, bir kadının göğsü olduğunu tahmin ettiği şeyin aslında omzu olduğunu fark ettiğinde televizyonu kapattı. Kaloriferler sönmüş, hafif bir ürpertiyle soğuyan havayı fark etmişti. Aldırmadı. Dışarda boz bir görüntü vardı. Yapraklarını çoktan dökmüş birkaç ağaç, ıslak asfalt, park etmiş iki araba, sokak lambasının ıslak asfalt ve arabalann metalik boyası üzerindeki beyaz-yeşil yansıması. Tam bir sene önce bu saatlerde çalan telefonu hatırladı. Bir kadın sesi 'sen bu havayı çok severdin' demiş, yanm saat sonra kapıdan içeri girip hiç yüzüne bakmadan uzun uzun kediyi sevmişti. Pikaba Ncbraska'nın Amerikan baskısını koymuş, salonun loşluğunda uzun uzun susmuşlardı. İkisidc cesaret edememişlerdi. Kedi ikinci parçanın sonuna doğru sabah erken kalkmam gerek diyerek yatmış, yanın saat sonra da kadın 'ben arlık gideyim'' diyip kalkmıştı.

boris vian

pornografi üzerine

türkçesi: ışıl yüce

alhkırkbeş yayın

bodrum, 1998

içindekiler

çevirmenin önsözü

Boris Vian okurlan artk tanıyorlar onu. Düzen karşıtı (her yazar düzen karşıta değil elbette), nefretini, cinsel arzulannı, kadınlara bakışını, zeki ve ka^çırmışlan başanlı bir yazına tekniğiyle sunan edebiyabn sererisi. övmeyeni çok. Eh herkesin tarzı değil bu böyle çeki^eden düşlenmiş karakterleri ve kurgulan okumak. Utanmıyor söylüyor. Utanmıyor yazıyor. Utanmamak? Bir tür özgürleşmek değil mi yığınlarca gözden, eleştiriden. ayıplamadan, hor görüden? Boris Vian böyle işte, karşılaşacağınız her metnine 'Boris Vian'dır yazar!' diyrce^niz biri.

Pornogrofi Üzerine, erotik edebiyat ÜZe^e yapılmış derin bir muhakemenin dökümüyle başlıyor. Daha sonqı sizi bu düşünsel ciddiyetten sıyıracak daha hazsal bir ciddiyetle karşılaşıyorsunuz.

Az önce gayet entelektüel bir gözle sindirdikleriniz, teorikleşmiş beyninize yüklenen 'teorik erotizm' sizi sarsmıyor, baltalamıyor, aklınıza yeni yehneyken gizli gizli izlediğiniz ^roo filmleri falan da getirmiyor, başkalarına ait sorunlan okurcasına rahat, korunaklı bir yerde, düşünsel dünyanın kuş-tüyü yastıklanna gömülmüşsünüz. Hayır mı? O halde şiirlere şaşırmayacaksınız,

O halde beyniniz teoriden pratiğe geçmekte zorlanmayacak. Ah, ne ayıp! Demeyeceksiniz böyle şeyler. Şiirleri de hpkı

konferans metnini okurken ki ciddiyetle okuyacaksanız ... anlayacaksınız niye yazıldığını.

Niye yazılmış sahi? Bunları Boris Vian yazdığına göre onun kişiliğinden yola çıkarak açıklamakta fayda var. O, ötekilerden 'gizlenmemesiyle' ayrılıyor. Kitaplarının çoğunda ayrımsanan bir öznesiz nefret bu; dahası hep dillerinin ucunda yuvarlayıp bir türlü dökemedikleri sözleri, niyetleri, düşleri olanlara nefret ...

Eğer kabalık daima içeride sinsice kalacak, yerini sahte bir nezakete bırakacaksa Vian reddediyor.En büyük sinsiliğin, en büyük dolaplann yorganın altında, cinsel organlar bölgesinde döndüğünü düşünüyor. Yaphklarını, düşündüklerini okuma cesareti olamayanlara, cinsel fantezilerini reddedenlere yazıyor o.

Bu teorisiyle, pratiğiyle birlikte okunması gereken bir kitap; şiirlerin büyüsüne (!) kapılıp konferans metnini okumazsanız, Boris Vian'a ulaşamazsınız; Boris Vian'a ulaşamazsanız, savaş ve yasaklanmış cinsellik arasındaki, erotizm ve ölüm arasındaki bağıntıyı bilemezsiniz,

Tüm bunları bilmezseniz belki de daha rahat yaşarsınız.

ışıl

lara, 1997

erotik bir edebiyatın yararı

“Erotik edebiyatın gerekliliği” adıyla duyurulan bu konferans, 14 Haziran 1948 yılında Saint-James kulübü,

58, Montaigne Caddesi'nde gerçekleştirildi.

Bu konferansa başlamadan önce, aldığım notlan okuyacağım için özür dilemeliyim sizden, ama böyle bir katı önlem olmadan söyleyeceklerimin ucunu kaçırma tehlikesine girerdim; konunun yapısı beni, bu ortamın inceliğine uygun düşmeyen kuşkulu düşüncelere sürükleme tehlikesine atabilir yoksa. Yazılmış olana bağlı kalacağım; umarım sıkmam sizle-ri, çünkü tüm bunlar önceden yazılmış olsa da bu konferans 'ciddi' sıfatına uygun düşmez ... Bu benim hatam; haylazın tekiyim ben ve hiçbir şeye saygı duymam; hatta bunun gibi en saygıdeğer konulara bile. Yine de belirtmeliyim ki eğer birtakım yazarlardan söz edersem, hepsi de, amerikancadan çevrilmemiş olsalar da, .'Tlevcut yazarlar olacaktır; doğru referanslar vereceğim. Doğal olarak yeri geldiğinde konuyla bağlantılı yapıtlardan yararlanmayı düşünüyorum. Sizi öfkeden kudurtmak için bu söylevi Latince okumak tehlikem.ne gir-sem bile ...

Peki, o halde her şeyden önce erotik edebiyatı, bu cinsiyetle ilgili terimin uygulama sınırlarının ne olduğunu ve ne anlama geldiğini tanımlamaya çalışmalıyım. Böylesine iddialı bir düşünce ne denli tasarlansa da boşa gidebilir; çünkü a pri-ori olarak şu yapıt erotik bu yapıt değil denemez. Sade'ın /us-tine'i ya da *Sodome'ıın* Yiiz Yirmi Gii*nii* gibi sınıflandınlamaya* cak canavarlara gelip dayandırdı hemen. Kuşkusuz Sade ile ilgili olarak Bayan Claude-Edmonde Magny'nin vardığı sonuçları bütünüyle benimseyemem; kendisi *“Sade,* ateizm *kurbanı"* başlıklı makalesinde, sevimli bir tasasızlıkla düşüncelerini şöyle açıyor bizlere:

"Erdemin Tfl/ihsiz/ik/eri adlı yapıhn, hayal gücü üzerinde kuşku götürmez tahrik edici bir gücü olan bazı sahneler içermediği söylenemez, ama yapıtın gerçek anlamı ve bize sağladığı şeyler çok farklıdır. Sade'ın en müstehcen sahnelerinin, onları destekleyen metafizikten başka anlamı ve önemi de yoktur."

Kuşkusuz haklıdır Bayan Claude-Edmonde Magny . . . ama kendi metafizik temellerini atmak için, yazdıklan hayal gücü üstünde kuşku götürmez bir güce sahip olan filozof He-idegger, Sade'ın kullandığı dili kullanma gereği duymamış, kahramanlannın sürüklendiği durumları hayal etmemiştir, oysa onun metafiziği de kusursuzca dikiliyor karşımıza. Bayan Edmonde Magny "Dört Talihsiz Ermiş, eyleyen filozoflardır”, şeklinde bir ekleme yaptığında yanıt şu olacak ister istemez: Burada söz konusu olan, aslında canlı ve karmaşık eylem, felsefeyi değil yazarı ilgilendiriyor ... ama böylesi acınacak bir biçimde betimlenmiş eylemin hemen sonrasında tahrik edici güç ortaya çıkabiliyorsa, az şey değil doğrusu; bence, Şade'ın yapıtları yalnızca edebiyat sözcüğünü hak ediyor. Burada bunu az çok özetlemiş olan Jean Paulhan'ı aktarmakla yetineceğim:

"Ama Sade'ın, buzullarıyla, uçurumlarıyla ve ürkünç şatolarıyla . . . ısrarlı vurgularıyla, yinelemeleriyle, bayağılıklarıyla, sistem ruhuyla ve birbiri içinde yiten akıl yürütmeleriyle, sansasyonel bir eylemin ama aynı zamanda eksiksiz çözümlemenin inatçı takibiyle . . . edebi yapaylıklara gösterdiği tuhaf aşağılamayla, çözümleme ve seçim, gösteriş ve teatral numaralar, incelik ve abarb yapmaktan başka bir şansı da yoktur. Ne ayırt

eder ne de ayırır . . . Kendini yineler ve sürekli olarak kendini ucuna bucağına dek inceler."

Edebiyatsa bu, kötü bir edebiyatbr ve Sade'ın yasalarca yasaklanmasının edebiyat adına aklanmaktan başka bir şey olmayacağını söyleme cüretini göstereceğim; çünkü buradan, az önce bildirdiğim noktaya vardım; Sade'ın yapıtları erotik edebiyatın içinde sınıflandırılamaz çünkü edebiyat içinde sınıflandınlamaz; ve ben, kişisel olarak bu yapıtları erotik felsefe içine koyma eğilimine girerdim; bu da bizi çıkış noktamıza döndürüyor: erotik edebiyatı nasıl tanımlamalı?'

Kuşkusuz etimolojiye dayanmak basit bir çözümdür; ama böyle yapıldığında, aşkı konu eden her tür çalışma erotik edebiyattan çıkarsanabilirdi; yalnız saf kurgu yapıtların ya da Forberg'in *Klasik Erotoloji Kılavuzu* adlı harikası gibi saf bilgece yapıtların bu aynını hak edip etmediğini öğrenmeye geldi sıra; işte yeni bir nokta: sorunun yerini değiştirmekten başka bir şey yapmadık. Çünkü *duyularımız* iv *Imyal giiainıiiz ii$tiindeki etkisiyle* erotik edebiyatın niteliğinin ölçüldüğü bir başka tanım - bu kez erekçi bir tanım - böylece birinciyle zıt bir söylemde yer alıyor. Bu noktada, sınıflamanın içine ne

Forberg'in çalışmasını ve yalnızca alıntılamaya değer bölümleri, ne de Meierin, "metin, yazarın yerleştiği çok genel bakış noktasına göre her şeyden önce ağırbaşlıdır' diyerek yorumcusunun da dikkat çektiği *Yunan Aşkı'nın Öyküsü* adlı yapıtını koyabiliriz. Eğer etimolojik anlam saklı tutulursa, bu iki kitaptan daha erotik ne var ki? Biri, tüm fizik olanakları ince ince sıralıyor, diğeriyse bitimsizce bilimden ve bilgelikten, adını anmaya çekindiği aşktan dem vuruyor. Böylece etimolojik olarak iki kusursuz örnek çıkıyor karşımıza; ve erotik edebiyatla tahrik edici edebiyatı genellikle ve haklı olarak karıştıran erekçi bakış açısına göre artık hiçbir şeyimiz yok. Ne yapmalı o halde? Bir doğru var kuşkusuz .. . ama bunu size açıklama zamanı gelmedi henüz. Ortaya çıkarılmayı bekleyen giz çok daha değerli olacaktır.

O halde üçüncü kez bu konferansın iki nakarat sözcüğünü ele alalım: edebiyat ve erotizm, ve konunun can noktasına varmak için dolambaçlı bir manevra yapalım: bu manevra, betimlenmiş olayların sağlam geleneği içinde kalabilmek için değişik çabaları ve yinelemeleri zorunlu kılıyor.

Bu kez, tıpkı matematikçilerin yaptığı gibi problemi çözii/-uıiş vflrsayfllmı; aynmsamalıyız ki bu yöntem, aşk söz konusu olduğunda son derece cesaret kırıcı olurdu; ama madem ki burada kuramsal bir düzlemde durmaya karar verdik, o halde bu yöntem, biraz şansla ve çokça kötü niyetle, sonuca ulaşma olanağı tanıyacaktır bize.

Yani şu anda erotik bir yapıtla karşı karşıyayız. Diyelim

ki bir roman bu, ve kabul görmüş bir tarzda yazılmış olduğunu da varsayalım.

Roman yazarının amacı nedir?

Halkı eğlendirmek mi? Belki.

Halkın ilgisini çekmek mi?

Para kazanmak mı?

Belki de, ama bunun için tek bir araç var yalnızca: halkın ilgisini çekmek.

Ünlü olmak mı? Ölümsüzleşmek mi? İsim yapmak mı? Hep aynı sorun, ister şimdi, ister yüz yıl içinde insanların ilgisini çekmek gerek ...

Akademiye girmek mi? Yeşil cübbe giymek mi yoksa? Hayır ... Bunun edebiyatla büyük bir bağlantısı yok: Bay Emile Henriot'yu dışta tutuyorum çünkü severim kendisini.

Dobraca söyleyelim şunu. İnsan kendisi için yazar, doğaldır bu; ama özellikle de okurun zamansal kulluğunu gerçekleştirmek için yazılır, bu sırada okur, kitabı açtığı andan itibaren kendisini emanet eder ve onu sonuna ulaştırmak, sanatı aracılığıyla yazara düşer.

Elbette araçlar türlü türlüdür ...Bu da iyi edebiyatın genel anlamda kötü edebiyattan ayrılmasına yardım eder ...

Öte yandan okurlar da türlü türlüdür ... Bu da iyi edebiyattan çok kötü edebiyat olduğunu gösterir.

Okurun bu kulluğu bir diktatörlüğü gerektirmez: muhalefet serbesttir. Yazarın rolü oldukça nankördür, çünkü okur her an kitabı kapatabilir ve çöpe fırlatabilir; bu, yazarın eskidikçe yerine koyabileceği bir şey değildir; burnuyla manivelayı çevirerek bir gramofonu çalıştıran eli kolu bağlı bir dilsizin durumundadır. Daha Corneille'vari dunımlar tasarlamak size kalmış elbette. Hiçbiri tam olmayacak çünkü, gerçekte, yazar yazar durumundadır, okursa okur durumunda; bu konudan çıkarsanacak budur iş te, ama her şeyi biraz karmaşık-laşhrmak gerekir; yoksa konferanslar var olma haklannı yitirirler. Yazann, yargı gücü araçlanyla okurunu bağlamaya girişeceği ve girişmesi gerektiği az şey değildir; ve bu araçların en etkili olanlanndan biri de hiç kuşkusuz okura fizik düzlemde bir duygu yaşatmakhr; çünkü açık seçik görünen o ki, bir metne fizik olarak koşullandığında, yalnızca beyin ucuyla ve dalgınca algılanabilen tamamen manevi bir spekülasyondan çok daha zor olur o metinden kopmak.

Etkin yazar kimliği hak edilmek isteniyorsa, hoşa gitsin ya da gitmesin türlü etkileri olan bir tarz oluşturmak gerektiğini eklemem gereksiz; okuru güldürmek, ağlatmak, meraklandırmak, uyarmak, ama hep maddi anlamda: yani heyecanın denetlenebilir sonuçlan olmalı, eğer ağlanıyorsa gerçek göz yaşlan dökülmeli. Belli bir olumsuz heyecan tarzı oluşturmaya çalışmak son derece hayal kınadır. Zavallı kurbanı sıkıntılı bir duruma sokma çabasına girildiğinde, onu bir karaciğer krizine tutulup kitabın beşinci sayfasında kitabı kapatırken görmek mümkündür. Kuşkusuz en şiddetli ve en olumlu duygulann en ilginç duygular olduğunu söylemiyorum; zaten bazdan için en şiddetli olan ötekiler için en az uyancı niteliğe karşılık gelebilir: her şey seçme edimindedir.

Aslında oyuna kapılabiliriz;.tepkiye dayanan edebiyat sürprizler sunar size ve sık sık çantada keklik gördüklerinizi algılayamamaktan ötürü şaşkınlığa uğrayabilirsiniz. Okuyucunun nelere tepki vereceğini öngörme, bana göre kitap yazanların yeterince keşfedemediği bir sanat dalıdır; ve eğer yapılan çalışma kısır ve hassassa şaşırtıcı olaylar sunmalıdır. Gerçek

sanat yapıtlarının hesapsız oluşturulduğunu ve yara-tıanın içgüdüsünün öngörülü olduğunu, belirsiz ve öngörülemez sanılanı önceden tarttığını söyleyerek karşı çıkılacaktır

bana ve bu karşı çıkışa yazann bilinçsiz, olduğu da eklenecektir. Peki o halde, değerli meslektaşlarıma kendi yanıtımı benimsetmek istemiyorum ama yazan, esin perilerinin boyunduruğu altında yazan ateşli bir dahi hayvan olarak görmenin tehlikeli olduğunu düşünüyorum ben. Böyle şeyler başımıza geliyor: ama kolayca ve düzeltme yapmadan üretiliyor olsa da tasan ve hesaplılığın söyleyecek sözü olmalı. Bu arada yineliyorum, hâlâ yetersiz bir dozdadır ve içeriğinde biraz deneycilik ve gelenek vardır.

Eğer yazar size kendi seçtiği duyumsamalan kesinlikle sunmayı hedefleyen, bunları en dirençsiz noktalannıza yöneltmeye çabalayan bir beyefendiyse şu andan itibaren buna nasıl şaşırmalı ki. Yazar nasıl aşktan yana evrensel önyargıdan yararlanmazdı ki -aşk-heyecan Raymond Queneau'nun Sert Bir Kış adlı başyapıhnda ve aşk-eylem, Erskine Caldwell'in *Tanrının* Küçük *Alanı* adlı yapıtında olduğu gibi - gördüğünüz üzere, örnek olarak bazı çağdaşları alıyorum.

Aslında, ortak köken olarak aşktan kaynaklanan duygu ve duyumlar, yalın arzu biçiminde olsun, alıntılar ve kuşatıcı felsefeyle entelektüel flörtün daha incelikli biçimlerinde olsun, pek yakın komşuları oldukları

ölümle ilgili olanlarla birlikte, insanlığın en yoğun ve en şiddetli hissettiği duygu ve duyumlardır. .

Aranızdan birçok kişi bu söylenenlere karşı çıkacaktır; bunları yansızca irdeleyecek olanlarsa doğal olarak modern dünyanın en yaygın tutkularından birinin, ister soylu bir tarzda (afyon, haşhaş) isterse de sıradan bir tarzda (alkol, tütün) olsun, uyuşturucu kullanımı olduğunu bilirler; kokain ve morfin gibi kimyasal ve deri altına zikredilerek yapılan ve kesinlikle yasaklanmış yöntemlerinden hiç söz. etmeyelim en iyisi.

Buna vereceğim yanıt şu olacaktır: eğer bir kadını elde etmek, bir kadeh cini ya da bir paket Gauloise sigarasını elde etmek kadar kolay olsaydı ve onun, alkol ve sigara gibi, kirli ve mide bulandıncı bir odaya tıkılmaya zorlanmamızın açık havada tadına bakma özgürlüğümüz olsaydı, alkolizm ve zehirlenme çarçabuk ortadan kalkardı ya da en azından makul ölçülere inerdi. Hükümetin tüm olanaklan kullanarak kentlileri konyak içmeye, pis kokulu otlar yakmaya itelemesi ve aynı zamanda alabildiğine karmaşık ama aslında kesinlikle normal bir işlevi gerçekleştirmeye yönelmekten başka bir şey yapmayan uçkuru düşükleri ön yargılar ve diğer kurallar ile mahkum etmesi olgusunda eğlenceli bir çelişki var. Ya da belki de çelişki falan yok; bu zararlı olana dönük bir komplonun iki görünümü yalnızca. Çünkü babalanmızın hoş bir deyişine göre, eğlenceli gizemin tüm olanaklanna, seçilmiş bir eşle birlikte, fiziksel olarak, dalmak kesinlikle çok sağlıklı; oysa alkol içe içe siroza yakalanmak söz konusu.

O halde bu, aşkın ve sonuçta da erotizmin edebi bir tema olarak kabul edilmesi demektir; devlet bu eksikliği sporla kapatmaya çalışır; yeni bir öneriye dek onu, judodan daha atol-cı ve koşudan daha tatmin edici bulma konusunda inatçı olacağım; o diğer tüm ekinliklerden önce gelir ve bıJ! ılarla birçok ortak noktası vardır. Madem ki aşk, her şeye karşın, yineliyorum, sağlıMı insanların çoğunluğunun ilgi mertezidir, devletçe de engellenmekte ve tıkanmaktadır, erotik edeftya-tın, devrimci hareketin bugünkü tarzı olmasına şaşınnayız bizde!

Bu noktada yanılgıya düşmemek gerekiyor. Komünizm, pek kibar pek iyi de, milliyetçi bir konformizmin bir tarzına dönüştü. Sosyalizm suyuna öyle çok şarap kattı ki keseyi doldurdu . . . geri kalanlara gelince, onlardan söz

etmeyeceğim çünkü politika denen şeyden haberim yok benim ve beni tütünden daha fazla ilgilendirmiyor doğrusu . . . Evet, yeni bir düzenin gerçek propagandacıları, gelecek ve diyalektik devrimin gerçek öncüleri, iyi aynmsansm bu, açık saçık diye tanımlanan yazarlardır. Erotik kitapları okumak, onları tanıtmak, yazmak, yannm dünyasını hazırlamak ve gerçek devrime doğru yol açmak demektir.

Zaten erotik edebiyatı doğrulayacak daha birçok başka şey var, pek de didikleme cesaretim yok: savaş bütün kötülüklerin en büyüğü değil miydi? Komşusunu öldürmek kınanacak bir davranış değil miydi? Ya ona tonlarca atom bombası atmak, radarla ve hapşırma tozlarıyla beynini didik didik incelemek? Bir böceğin ve dolayısıyla milyonlarca bireyin yaşamına son vermenin kötü bir hareket olduğu yinelenip durulmadı mı? Ama birkaç geri zekalı, top, namlu, uranyum piyasasının cansız olduğuna karar veriyor ve işte o zaman savaş edebiyatı devreye giriyor . . . çünkü bir savaş edebiyatı var, düşünün bir, büyük rağbet gQ.rdü, Berger Levrault ve Charles Lavauzelle tarafından yayınlandı, size bir makineli tüfeğin sökülmesi ve bir tüfek namlusunun temizlenmesi öğretiliyor ., . yetkili kılındı ve desteklendi ... ve zavallının teki size sevgilisinin kalça kıvrımlarının ayrıntılarını ya da gelgeç anatomisininçekici ve ilginç özelliklerini açıklamaya kalkıştığında . . . yuh bu eşeğe! . . . azarı işitir, saldırıya uğrar, hakkında dava açıhr vc kitaplanna el konur.

Evet, savaşa karşıdır herkes; ama savaş anılarına iyi gözle bakılır, ve yü.z bin kişiyi öldürmüşsen eğer, kahramansın ..

. Alkolizm, herkes karşı ona . . . ama şarap gemileriyle eğer bir milyar kazanıyorsan, büyük bir sosyalistsin. Aşk, herkes ondan yana ... yeterince yinelenmedi mi bu, arttınn, çoğaltın ... ahlaklılık, küçücük bir çocuğu kandırma felaketiyle karşılaşıldığında birleşmek her seferinde! ...

Ama yanılıyorum, ve iyi bir devrimcinin S saati gelmeden tepesi atmamalı. Buraya dek, ortalığı birbirine katmamıza yardım edecek hain ve zehir gibi araçlar kullanarak savaşalım düşmanımızla.

Kötülük derinlere kök salmıştır, çünkü uzun zamandır doğrunun yanında yer almıştır; sahte erotik edebiyatı, bu uzmanlığın casusluk örgütü olarak adlandırabiliriz.

Çoktan açıklamıştık Sade'ın durumunu, hemen hemen hepsi de tıbbi olan çözümlemeler, pek iştah açıcı olmayan ay-nntılann çoğunu abarttığı sürece, etkiyi sınırlıyor. *Soâome'ıtn* Yiiz Yirmi Giinii'ndeki erotizm, tuhaf bir gülünçlüğe düşmezse, küçük bir ahlaksızlık sözlüğünden öteye geçmez; ve sayfalarca süren orji hazırlıkları bayıyor ve Silah Yapımı Genel Kataloğu'ndan, Saint-Etienne Destanları'ndan ya da daha çok Fransız avcısının evlilik bildirgele rinden daha alt düzeyde bir ilgi görüyor. Durcet şatosunun iç kuralları ve giyim kuşam tarzı normal olarak gülünç geliyor ve ailelerinden hoyratça kaçınlan oğlanlara ve kızlara, saf olmayan arzulannı dayatma saplantısı pek bir şey kazandırmıyor. Kim ki bir şeyi kanıtlamaya çalışır, artık hiç kanıtlayamaz; ya da Jean Paul-han'ın dediği gibi:

"Berbat, kötünün düşmanıdır. Bir cinayetin anlatıldığı metin bizi sıkıntıya boğabilir; bir yatma sahnesinden bir aynntı bazı arzulanmızın uyanmasına neden olabilir ama yüz bin yatma sahnesi (aynı gecede), yüz bin işkence, bize bitkinlik ya da tiksintiden başka bir şey vermez. Sade'ın belleğinden Terör Dönemi'nin işkencelerini çekip almak isterdim, zaten o da, bildiğimiz gibi, yaşamı pahasına karşı çıktı bunlara. Sade'ın belleğine manastıra dair sözler, dünyadan çekilişler, utançtan kaynaklanan bir intihar - Lucrece ve Virginie'nin ölümünü - yüklemek isterdim."

Bu edime ekleyebileceğim hiçbir şey yok, aksi halde bu edebiyata sadizm adının verilmesi olgusu bile temel bir farklılığı kanıtlar kesinlikle: ve Sade'ın çürük dişli birini öpmek, ya da taze bir balık gibi bir cenini kıtır kıtır yemek gibi kinii/ olmayan şeyleri tanımlarken sıkça kullandığı kösnü sözcüğü, onundüştüğü bir yanlış.

Sade'a yüklenmeye devam edelim, ve fırsat bu fırsat, Kontes Segut'ün durumunu, General Dourakine'in Torchon-net karakterini ya da kpra.vink'in Bayan Popofski'yi kırbaçlamalarını aktaralım; Bayan Popofski döşemede açılmış küçük bir kapağa yarı beline kadar hapsedilmiştir ve alt odaya

sarkan bölümünün kırbaçlanması hayli tahrik edicidir . . . ama bu sadizmolarak kalır ve eğerbir kırbaçlama hoş olabiliyorsa ve erotik bir ilgi sunabiliyorsa, ortada aşk olması ve partnerin rızasıyla davranması koşuluyladır; ben kişisel olarak bu dav-

•) Fransız Devrimi'nin Terör Diinemi'nden bahsediyor. ed.

ranış konusunda pek bilgili değilim ve Kontesi ve Marki'yi kendi hallerine bırakıyorum. Sahte erotizm de, Delly'e, Max du Veuzit'e ve asıl görevleri, bütün bir gün boyu, katolik genç kızlara seslenen yeni davranışlar üretmek olan bütün hanımefendilere aittir: bu davranışlardan en sansasyonel olanı da 1900'lere doğru (sizi Gabriel Franay'ın çalışmalarına gönderiyorum: *Şövalyem* ve *Aviellerin Şatosu)* amcanın ya da göz alıcı köpek dişlerini ortaya çıkaran kıpkırmızı dudakları ve Rus bıyıklan olan vasinin tutumuydu: böyle baştan çıkana bir mekanizmanın kapsadığı tüm tehlikeler aynmsanabili-yor. Bu arada, Franay, Delly ve başkalan olsa olsa sahte erotik olabilirlerdi; çünkü daha zevk veren oyunlara ön hazırlık olarak görülebilecek tüm manevralar, örneğin, samur bir el kürküyle kayma, bir kayalığa çıkmada kullanılan değnek, baldın açıkta bırakan kısa eteklikle oynanan tenis oyunu ya da gövdeyi sıkıca saran uzun bol etekler, av kazalannı da unutmamak gerek . . ., tüm bu manevralar gerçekte yalnızca katolik evliliklere ve Bay Rahip' e yapılacak yüklü para yardımlanna hazırlıklıdır. Psikiyatrların ve papazlann en iyi müşterileri Max du Veuzit'in kadın okurlandır ... ya da kocalandır, çünkü öyle durumlar oluyor ki bu kadınlar kocalannı tümden delirtebilmeyi başarıyorlar, kendilerine on beş yaşında verilmiş bir bebekten aynlmayı kesinlikle reddediyorlar, her şeyi bu tip şeyleri başkalarından da dinlemiş olan bir rahibe anlatıyorlar, çünkü o, yakın bir dost çevresinden daha az yararlanacak tüm bu anlatılanlardan. Bu konuyla ilgili Monther-lant'ın bir gün bir yerde söylemiş olduğu sözleri aktarmalıyım: "Her şeyi okuyabilecek güçte genç kızlar yetiştirirseniz katolik roman yok olur" . Sahte erotikler arasında Mauriac'nın çalışmaları da var. Yine kin tavırları içeren erotik sahnelerle -ki bu da tümüyle tartışma konusudur - dolu çalışmalar sahte

erotiktir.

Erotik edebiyatın diğer düşmanları peki? Genç kız ve erkeklerin karmakarışık bir dizi özel kavramla, karmaşık ama zeki bir alet, düzenli

olarak kullanma konusunda cesaretlerini kıracak hbbi çalışmalar; 14 yaşından başlayarak, organı, belirgin bir vanş noktasına akılcı olarak kullanmaya doğru yönlendirmesi gereken bir dikkati aktüaliteye saptıran dergi ve gazeteler. Kültür fizik övülüyor değil mi? Ama peki neden tam bir kültür fizik övülmüyor? Ben burada yalnızca edebi biçimde yazılmış ya da basılmış düşmanlardan söz ediyorum . .. Ama insan kılığında yaşayan tüm şu düşmanlar, Daniel Parkeı'lar, izciler, gençlik örgütleri, okul aile birlikleri, amerikan film yapımcılan, meydan bekçileri, polis teşkilatı, subay takımı ... uzatmayalım ve daha iyileri ... Bu arada adalet duygum beni bu düşmanlardan bazılannın da yalnızca sahte düşman olduğunu eklemeye zorluyor; çok az insan özellikli çalışmalann yaygınlaşması konusunda Daniel Parkeı'ı geçebildi ...

İyi ya, ayrımsayacaksınız siz de, şu ana dek kendimi ero--tik edebiyat olmayanın karşılaştığı tepkileri adlandırmakla ve bildirmekle sınırladım. Bizi ilgilendiren de şu: bu etiketin altında yer alabilecek hiçbir şey kalmadı mı yoksa?

Buradan da zamanla.erekçi bir bakış açısına varmak zorundayım. Gerek araya sokulmuş' alıntılarla, gerekse doğrudan doğruya, okurda fizik olarak sevme arzusu uyandırmış her yapıtı erotik edebiyatın kapsamına almak durumunda mıyız?

Bu anlamda kutsal kitaplar en güçlü erotik yapıtlar kategorisine alınabilirdi; yalnızca büyük kral Süleyman'ın olanaklarının ve yapıtının bir listeyle bize betimlendiği İncil'de-ki bölümleri kastetmiyorum. Ama bize Tanrı aşkının aşılanmaya çalışıldığı tüm bu sayfalar, aşkımıza önerilen varlıkların adlarını saplantıya varacak denli yineleyen tüm bıkbno sözler, erotik edebiyatın sapmış bir biçiminden başka nedir? Bu benim etim ... bu benim kamın? Bir çifti oluşturan iki unsurun eksiksiz özdeşliğinden daha yetkin bir yorum daha nasıl düşünülebilir? Evangelistlerden daha iyi bir propaganda kılavuzu hangisidir? Goebbels'in kral oldu ğunu kim düşleyebildi ki? Bazen insanlara, örneğin erkekten dişiye, doğal aşk tadını yeniden sunmaya çalışan reklamlar tasarlanıyor. Şu tarz duyurular tasarlıyorum bazen: Sarışın bir kadınla aşk yapmak . . . elbette iyi ... ama hiç siyahları denediniz mi? Kim cesaret edecek buna? Ya da: Güzel bir kadınla yatmak ..

. evet evet . . . ama çirkin bir kadınla yatmanın ne demek olduğunu biliyor musunuz? *France Soir* ya da *Paris Presse* gazetelerinde bu tür duyurular okuyacağımız gün, erotik edebiyatın gün ışığına çıktığını söyleyebileceğiz. Ama o güne dek, ne yazık! . .. O güne dek, onu tanımaya zorlandı herkes; gerçekten erotik olanlar özellikli bir sınıfın tekelinde kalıyor ... çünkü karşılaştıklan tepkiler nedeniyle fazlasıyla pahalı ve Devlet, demiştim size, bir kısım övgüye değer edepli tarafından, gelir üzerinden vergiye bağlamış ulusal fahişeliği kurumlaştı-ramayarak ve yine daha dolambaçlı bir yolla bireysol özgürlüğe saldırmayı tercih ettiği için, türün en iyi örneklemelerinin avını sürüyor ve yasak lıyor; Ucuz bir koleksiyon kapsamında, Apollinaire'in *Genç Bir Doıı Jıııan'm Başarıları* ya da On *bir bin* Bakire'sini yayınlamak için zorluklarla karşılaşılmayacaktı: Kuşkusuz Paul Verlaine'in yasadışı şiirlerinden

•) Boris Vian gerçekten de - sevimli bir dil sürçmesiyle - /it. Omu M/V-/f Vierçjfs (bakireler) yazmıştır. Burada, bilindiği gibi, Apollinaire'in, hafiften matrak geçilen les Onze Mille Verges (değnekler, erkek cinsel organları) adlı ünlü yapıtıdır söz konusu olan.

Kadmlar'ın okuyan ortalama bir insanı kesinlikle övgüye değer etkinliklere kışkırtan iyi bir örnek olduğunu düşünürüm. Şaşırmak mümkün ve şaşırıyorum ben de, Colette'in *Filizlenen Buğday* adlı yapıtı bilip gördüğüm en muhteşem ve en zarif erotik yapıtlardan biridir; yasaklanmaması da hoş. Kuşkusuz bu raslantının intikamı; Colette, yapıhnı sansürcülerin gözlerinden kaçacak bir görünüme bürüyerek sunma konusunda çokbaşanlıydı çünkü *Filizlenen Buğday* her tür müstehcenlikten kesinlikle uzaktır .. . işte biraz sonra geri dönmemiz gerekecek bir kavram daha.

Bir diğer büyük erotik yazar da Emest Hemingway'dir. Gariptir, kitabın ısrarlanna erkeklerden daha az duyarlı ol-duklan düşünülen kadınlar nezdinde, Hemingway'in ağırlığı daha büyüktür. Kadın ve erkek kahramanın yatakta bir dolu şey yaptığı *Çanlar Kimin için Çalıyor'un* sahneleri, iyi bir erotik edebiyattan ne anladıklarını sorduğum tüm tatlı insanlarca anımsandı ve betimlendi. "Bu, bir o kadar yapma isteği uyandırıyor" - Pierre Louys'dan bahsetmeyelim, açıkça biliniyor: Kral

Pausole, bu tarzın baş yapıtlanndan biridir. Ama şimdi keselim örnekleri, olguya dönelim.

Erotik edebiyattan beklenen nedir? Ya da diğer bir deyişle, yararı nedir?

Sanıyorum öncelikle, bir hazırlık, bir kışkırtma ve bir başlangıç gerekiyor; kötü koşulların, uygunsuz bir toplumsal ortamın ya da çeşitli gereksinimlerin, on altı yaşındaki bir kuzenden veya genç bir piyano öğretmeninden yoksun bıraktık-lan için; anababalan ailede yinnt beş yıldır yetmiş beşlik bir hizmetçiden başkasını banndırmayanlar için; bütünüyle yoğun bir genel ve zorunlu eğitim yüzünden yaşından önce yaşlanmış olan, kendi bedenine karşı ... ve başkalannın bedenine karşı özellikle erkeğin ödevleri konusunda kendini eğitecek zaman bulamamışlar için. Havelock Ellis'ten hareketle yorumlarsak, erotizmin toplumsal yaşamın sürekli bir unsuru olduğu ve bedenin derin bir gereksinimine karşılık geldiği söylenebilir. Şöyle diyor Ellis:

"Yetişkinler müstehcen edebiyata, uzlaşmalann ezici gücünü yahşhnna faktörü olarak, tıpkı çocuk-lann peri masallanna gereksinim duyduğu gibi gereksinim duyarlar"

Müstehcen sözcüğünün yerine erotik sözcüğünü koyarsanız, sonunda aynı tarzda temellenen bir önermemiz olur. Miller, Ekim 1946 yılında Fontaine dergisinde çıkan önemli bir incelemesinde, Ellis'in tezini şöyle yorumluyor:

"Bu, saflığı ve sağduyusu, saygın eleştirilerle her yönüyle kabul edilmiş olan eğitimli bir adamın davranışıdır. Elbette Ellis, bir İngiliz olarak, cinsellik hakkındaki fikir ve görüşleri yüzünden horlanmış, yasaklanmıştır ... 19. yy'dan beri bu konuya dürüstçe yaklaşma cesaretini gösteren tüm İngiliz yazarlar ezilmiş ve aşağılanmıştır ..."

İyi ama, sansürcülerin şimşeklerine maruz, kalanlar yalnızca İngiliz yazarlar değildir . . . sansürcüler sandıklarından daha fazla kötülük yapıyorlar . .. çünkü yapmaya çalıştıkları şey, insandan aşkı çekip almaktır

ki, bu da insanı zorunlu olarak tutkulannın öteki kutbuna sürüyor: Ölüme. Miller'ı alıyorum yine:

“Uygarlık geliştikçe, savaş, sıradan insana önerilmiş en büyük yatışma olarak görünüyor. Kendini tüm yüreğiyle savaşa verebilir ..."

Doğal olarak, bir kez daha aşk ve ölüm arasındaki sıkı bağlan yineleyelim, bu bağlar Michel Leiris'in *Boga Giirreşçili-ftinin Aynası* adlı çalışmasında çok iyi çözümlenmiş ve başka-lan tarafından da çok iyi incelenmiştir; bizler de savaşın, daha akılcı ve çok daha tatminedici yollan varken, tek olanaklı yatışma olarak düşünülmesine yanalım. (Aşk ve Ölüm) Bunlar birbirlerine bunca yakın iki öğe olduklanna göre, savaşın tüm halk nezdinde kolayca meşruluk kazanmasına nasıl şaşıralım? Savaş zaten sadizmin gelişmesine elverişli bir ortamdır, ki bu, dediğim gibi, erotizmin en kötü düşmanıdır; özellikle de ve eksiksiz bir kölelik ve kulluğun yenileden ortaya çıkışını gören son savaş. Ama madem ki Miller'ı iki kere andım, her şeyden önce, Sade gibi, yapıtlanndaki bazı bölümler bu başlığı hak etmiş olsalar da erotik bir yazar olarak düşünülemez; o, daha çok kullandığı kaba dilden ötürü tıbbi edebiyata yaklaşırdı. Zaten Miller, erotik yazar nitelemesinden çok, müstehcen yazar adında hak iddia ediyor ve bu sonuncu terimi, çok geniş bir anlamda kullanıyor, müstehcenlik esrimedir, diyor ve kötülenmiş yazarlarla çok ilgilenen Bayan Claude-Edmonde Magny, bize şöyle yanıt veriyor:

“Bundan anlayacağınız o ki, müstehcenlik, edebiyatın sıradan oyunlannı yazar kabul etmediğinde,

görüşünü bize aktarabilmesi için seçtiği umutsuz çabayı imler."

Terimin daha sık kullanılan anlamına geri dönelim ve erotizmin hafiften yüceltilmiş bir müstehcenliği dayattığını belirleyelim; böyle ifadeetmeye cesaret edersem ... şiirsel bir müstehcenliktir ... ve bu müstehcenliğin dozajının gözlemlenmesi çok hassas bir eylemdir çünkü okur, bir kitabı okunması gerektiği gibi okumaya zorlanamaz; yani, eğer okur XVlI. Bölüm'den başlamak, III. Bölüm'e geri dönmek ve oradan Xlll. Bölüm'e geçmek isterse, yazann söyleyebileceği bir şey yoktur. Bu kabul edilebilir değildir. Erotik bir çalışma yazmaya karar verdiğinde, öncelikle, tüm çalışmalarda olduğu gibi, yemek kitaplannı ya da dua kitaplannı dışta tutarsak, okurun onu yazıldığı gibi okuyacağını kabul etmek gerekir; söz konusu okur, kitabın karakterini tümüyle yanlış anlama tehlikesine girebilir; çünkü iyi bir erotik çalışmada, yükselme vardır ve bu durum, yavaş yavaş, okurun gırtlağına sarılmadan, onu bıktırmadan başlamalıdır.

Yemek kitabı sözcüğünü lafın gelişi kullandım: ama yemek kitabı bize bir başka örneğin kapısını açar: büyük Jules Gouffe'ninki gibi güçlü bir biçimde düşünülmüş bu türden her çalışma, bir menüdeki tabaklarln şu ya da bu dönemde servis edilmesinin nedenlerini zeka ve kavrayışla sergiler .. . bu erotizm için de aynıdır; bunlar özde çok birbirleriyle aynıdır ve çalışmanın değerini düzenlemesini belirler. Başka bir alanda çok basit bir örnek ele alalım: Delly, romanlarından birinde, bir bölüme şu şekilde

başlama fikrine kapılmış otabilir miydi? (Delly'den biraz doğaçlama yapmaya çalışacağım:)

“Paul de Betoncreux, Eliane ile dans ediyordu ve genç adamın ince bıyığı, balo ortamında tatlı tatlı pembeleşmiş yanağına dokunuyordu hafifçe”

Hayır ... Delly aptal değildi; balo hazırlıklannı betimlemekle başlayacak; Eliane'ın giysisi, Paul'ün gelişi, bir dişi kaplanın tüm özelliklerini taşıyan ve erkeklerin kendisinden alçak sesle bahsetmeyi tercih ettikleri şu koca fahişe Bayan de Montembreuil ile dans etme tarzı, nihayet yüreği çarpmaktan duracak gibi olan Eliane'a geri dönüşü. Delly mutfağı tanıyordu; bütün çalışmalannı okumadım, bu tip sahneleri betimlemeye dek vanp varmadığını bilmiyorum ... ama onun ismini bir simge olarak alıyorum. Evet, erotik edebiyahn oldukça belirli kurallan vardır; ve ben bu tarzın yetkin örneklerinden birini sunma hrsahnı kaçırmak istemiyorum. Fransız hukukçu Nicolas Chorieı'nin yapıh bu, Luisa Sigea, genç İspanyol kız takma adıyla yazıldı, *Venüsün* ve *aşkın gizlerinin budalaca yergisi;* yapıt aynı zamanda Meursius adıyla, *lıtin Dilinin incelikleri* başlığıyla da ortaya çıkb . . . Unu^udan söyleyelim, Nicolas Chorier, o günlerde sahte çevirinin, - bana göre övgüye değer bir tarz bu, - büyük şefi olarak- saygı görmüş olmalı. Nicolas Chorie(nin üslubunu size betimleyebilmek için onu okumaktan daha iyi bir şey yapamam ... hayır *Gizlerden* bir bölüm değil çünkü ben biraz çekingenim ve kızarırım, ama Forberg'in Kı/avt/z'unda sunduğu metni aktarabilirim:

“Bu kitapta, en çok neye hayran kalmak gerektiğini bilmiyoruz; her zaman özenle işlenmiş ve araştırılmış ama yapmacıksız olan üslubun güzelliğine mi, matrak havasına mı, parlak latince bilgisine mi, binlerce değerli taş gibi bezenmiş yüklü söyleyişe mi, size çok eskilerden bir koku salan sözcüklerin ışılhlı ve eşsiz seçimine mi, yazann biricik bir temayı olağanüstü bir şekilde çeşitlendirdiği üstün sanata mı."

Bir Fransız hukukçunun hangi saflık derecesine yükselebildiğini size göstermek için bir bölüm sunacağım yine de ... Bu, aşk zevkleri içindeki bedenin rahatsızlıktan üzerine bir dizi düşüncedir:

“Hayata geçirilemeyen bir sürü hareket vardır: yine de Venüsün gizleri için birleşmişlerin eklemleri ve kalçaları, tahminlerin ötesinde esnektir. Derin düşünme ve muhakeme yapa yapa, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir sürü fikir düşer zihne. Aynı zamanda taşkın bir istencin arzularının ulaşamayacağı şey yoktur. İstediği yere sızar, meylettiği her yola girer; uçurumları olan bir ova bulabilir ama iyi ya da kötü düşüncenin tasarladığı her şeye göre boyun eğmek bedeniçin o denli kolay değildir"

Sanıyorum, bu aktardıklarım hayal kırıklığına uğrattı sizleri, ama herkesçe bilinen namusluluğum size başka örnekler vermekten alıkoyuyor beni ... ve yine sanıyorum ki bu düz.gün ve hazırlıksız dinleyici kitlesinin önünde okunabilecek örnek neredeyse yalnız.ca budur. Öz.etleyelim ve devam edelim. Erotik edebiyat öncelikle uyarıcı ve eğitici bir rol oynamakla yükümlüdür: geçici etki de olabilir üstlendiği bu rol aynı zamanda: bir çölde kaybolmuş bir hecin süvarisi, ufukta hiç Antinea olmadan, elinde sıkı bir erotik kitaplık olsa, kendi kendine kalmasından ya da Henri Bordeaux'nun yapıtlarıyla baş başa kalmasından daha hızlı geçirecektir zamanını, ama bu açık seçik, sınırlı ve sıradan bir örnektir; erotik edebiyat, tarzın klasiklerini resimleyerek çok çabuk para ve ün kazanmış yetenekli genç desinatör ve ressamlann hepsi için verimli bir gelir kaynağıdır. Ulusal bakış açısına göre, erotik edebiyat akla gelebilecek en iyi nüfus görevlilerinden biridir; Apollinaire'in *Genç Bir Don fuan'ın Başarıları* adlı yapıtını örnek alalım: Genç adam, hizmetçi Ursule'ya, kız kardeşi Elise'e ve teyzesi Marguerite'ye bir çocuk verdikten sonra, şöyle der:

"Aynı gün Ursule'nın küçük Roger'inin, Elise'in küçük Loise'inin ve teyzemin küçük Anna'sının vaftiz babasıydım, tüm çocuklar aynı babadan ve bunu hiç bilmeyecekler. Umarım başka çocuklarım da olur ve böylece yurtsever bir ödevi yerine getiriyorum, ülkemin nüfusunu arttırma ödevini.”

Evet bu güzel sözlerle bitiyor kitap. Gelecek açısından, erkeği ve kadını çoğul ilişkilere cesaretlendiren erotik edebiyat, bir gün tasarlanması zorunlu olacak boyutlara giQ.en yolu hazırlamaktan başka bir şey yapmaz, örneğin zorunlu çok eşliliğe de karşı değilim, emin olun buna . .. dinlenmek için pek fırsat yok. Ama, bu alanda değerli yapıtlar vermiş kadın yazarların çok nadir hatta yok gibi bir şey olduğuna dikkat edin; burada doldurulması gereken bir boşluk var. Sappho ve Bilitis'le karşı çıkılacaktır bana, onlar

sınırlı bir alanda kalıyorlardı ... ve ikincisi, bence, Luisa Sigea tarzı Yunancadan bir çeviridir. Erkek yazarların sert davranışlarına maruz kalan kız kardeşlerinin intikammi alacak kadın yazarın hiç bulunmaması nasıl mümkün olur? Ama bu bizi çok uzaklara götürecek bir parantezdir ve ben isteklileri cesaretlendirerek yalnızca soruyu sormakla sınırlayacağım kendimi . . . Kadın yazarlann romanlanndaki erotizm çok farklılaşmış, bazen de Carson McCullers'ın A//»n *Gözde* Yansıma/ar adlı kitabında olduğu gibi fazlasıyla Freudçudur ve asla bir kadın, erkeklerin kendilerine yapabildiği şeyi, erkekleri kâğıt üzerinde iğfal etmeyi beceremedi; sonunda oy verme hakkına kavuşmuş olan sevgili yol arkadaşlanmızın bu alanda da özgürleşmelerinin zamanı bence geldi.

Erotik edebiyahn yaran bana artık yerli yerine konmuş göründüğünden, şu ana dekyaphğım her şeyi bozma ve sıfır noktasına geri dönme anı geldi gibi geliyor; ve bunun çok basit bir nedeni var. İster etimolojik, ister erekçi, ister alışılmış ya da başka bir tür olsun, sunmaya çalıştığım tanımlamalara rağmen, bu tanımlar üzerinde temellenen kanıtlara rağmen ve varlığına ilişkin düşmanlanndan elde edilebilecek ikincil kanıtlara rağmen, bu konferansın sonuncu ve asıl noktasına varmam g^erekiyor. Tutun ki benim bu ' gönüllü olmayan

çalışmama fazlasıyla etkileyici bir sözcük uysun, ne yazık ki size son gerçeği anidenaçıklamamak için, yan cümlelerle dolaşık anlatımlara başvurmam gerek: o halde biraz daha bekleyeceğim, ve zaman geçirmek için size Theodore Schro-eder'den birkaç satır okuyacağım . . . sizi hiç incitmeden düş kırıklığına uğratıcı bir sonuca yaklaştırmak için hile ve muziplikle seçilmiş ...

Theodore Schroeder yaşamını söz.ün özgürlüğü iÇin savaşmaya adadı der, Henry Miller, alıntıyı aldığım ya>ıda ve işteTheodore'un söyledikleri:

"Müstehcenlikhiçbirikltapta bulunmaz ... hiç

bir resimde yoktur . . . ona bakan ve onu .okuyanın

bir zihinsel niteliğinden başka bir şey değildir . . . Müstehcen edebiyahn ortadan kaldınlması için hiç bir kanıt sunulmadı; müstehcen edebiyat,

kaçınılmaz sonuçlar aracılığıyla, zihnin özgürlüğüne konmuş olası tüm sınırlamalan haklı çıkarmaz ve şu ana dek de haklı çıkarmamışhr."

Ve ekliyor Miller:

"Ne okumamız ve ne okumamamız gerektiğine karar veren iki yüzlüler, yobazlar ve diğer psikopatlarla yıllar süren savaştan sonra, Theodore Schro-edeı'a göre, hesaba katılan kitabın esas niteliği değildir, hesaba kahlan (müstehcen olarak nitelediğinde) geleceğin-s^^nsal bir anında, bu kitabı varsayımsal olarak okuyabilecek varsayımsal bir kişi üzerinde varsayımsal bir etkisidir."

XIX. yy'ın bir protestan papazını anarken, ekliyor:

“Müstehcenlik yalnızca onu keşfedenlerin ve bundan dolayı başkalarını mahkûm edenlerin beyin' lerinde var olur."

"Bu insanlar üzerinde .. ." diye ekler Dr. Emest Jones, “... farklı eğilimler gizliden gizliye bir ilgi yaratır ki başkalarını bunlardan korumaya çalışmaları boşunadır, aslında başkalarını koruma bahanesiyle kendi kendilerini korurlar ç^önkü, yüreklerinde kendi güçsüzlüklerinden ürkerler."

Belki şu ana dek varmak istediğim yeri görüyorsunuz-dur. Bir kitabın okuru etkileyebileceğini düşünmenin tehlikeli olduğunu hatırlatacağım size ... bu hesaba göre, ilk cinayet tarihinden bu yana yeryüzünde kimse kalmazdı ... ve nihayet vardığımız apaçıklığı gösteriyorum size: erotik edebiyatın var *olmadığını*. Ya da daha belirgin bir deyişle her tür edebiyatın erotik olarak düşünülebileceğini çünkü şu ana dek söylenenlerin belki de müstehceni erotikle değiştirerek kelimesi kelimesine saklı tuhılabileceğini . . . bu, bir önceki durumdu. Her zaman aynı seçenek rol oynar: ya okuduğunu anlıyor ve onu kendinde taşıyorsun ya da anlamıyorsun, kötülük bunun neresinde? Bir kitapta okuduklarınızın size bir şeyler yapma arzusu verebildiği savına gelince; bu, gerçeğe karşı gelmektir, çünkü eğer erotolojiye ait bütün bu zevkli alışkanlıkların keşfedildiği zamanlara atıfta bulunmaksa söz konusu olan, orada ilk fikri ortaya atanın, elinde kılavuz olmayan birisi olduğu anlaşılmalıdır. Bildiğim kadarıyla insan kitaptan öncedir.

Aynı şekilde, bir erkeğin ve bir kadının normal şartlarda ve uygarlıkla bağlantısı olmayan ıssız adalarda doğduğunu; sonra ikisinin, dışsal etkenlerden sürekli korunarak birbiriyle ilişkiye girdiğini varsayalım; kuşkusuz kısa sürede bir yığın şey bileceklerdir ... deneyimi gerçekleştirmek çok kolay.

Evet, gerçek burada işte . .. erotik edebiyat yalnızca erotizm düşkününün zihnindedir; ve yalızca tanımı yapılabilir .. . diyelim bir ağaç ya da bir ev, bir çift bilge âşıktan daha az erotik olsun . . . her şey okurun zihinsel durumunu belirlemektedir . .. Octave Mirbeau, *Bir* Oda *Hizmetçisinin GiinUi*-ğii'nde bir kadın ayakkabısını heyecanla giyen yaşlı bir adamın öyküsünü anlatır. Yaşlı adam Argence ve Perugia'nın reklam sayfalanyla karşılaştığında ne diyecekti? Argence ve Perugia'yı mahkum etmeli miydi? Ya da buralara kadar uzanmadan, Argence ve Perugia ve reklamalann erotik edebiyatçılar olduğu ileri sürülebilir mi?

Oysa ki bunun gerçekte yapılabileceğini sanıyorum ve erotik edebiyahn yararı sorununu, her tür edebiyatın yaran soruruna indirgeyen de budur .. . bunun anlamı beni aşıyor .

.. dereden tepeden konuşmayı bitirmek için, yetkin Forberg'i anacağım sonuç olarak:

" Şaraplar masaya konulduklannda ayyaşlan aşın uyanrlar ve yetingen insanı hayli sakinleştirirler; aynı şekilde, bu tür okumalar belki de bozuk bir hayal gücünü ayağa kaldırırlar. Ama namuslu ve yetingen bir zihnin üzerinde hiç bir etki yapmazlar.. "

O zihin ki hiç kuşku yok, konferans veren dahil, şu anda burada bulunan herkesin zihnidir.

özgürlük

Fransızca basımın editörünün (Noe1 Arnaud) notu:

"Özgürlük", daktiloya çekilmiş olarak ulaştı bize. Sayfa, Boris Vian'ın kaleminden çıkmış ve pek de aslına benzemeyen bir Paul Elu-ard imzası taşıyor. Bu şiir, dar bir arkadaş çevresinde dolandı. Vian, bu şiiri eski direnişçi Claude Leon'a seslenmek amacıyla yazmıştı; Le-on, Eluard'm şiirini okurken heyecanlanmadan edemiyordu.

Evinin eşiğine

Pınl pınl döşemeye

Piyanonun kapağına

Yazanın adını

Basamakların ilkine

İkincisine ve diğerlerine

Evinin kapısına.

Yazarım adını

Odamızın duvarlarına

Zehir.saçan kağıda

Kül dolu şömineye

Yazarım adını

Yathğa çarşaflara.

Yün şilteye

Sararmış rulo yastığa

Yazarım adını

Gergin yüzüne

Açık burun deliklerine

Sivri memelerinin her birine

Yazarım adını

Kalkan olmuş kamına

Ayrık baldırlarına

Gizil çukuruna

Yazarım adını

Gece vakti geldim

Çiziktirmek için bunları

Adın için geldim

Onu yazmaya

Dölle.

kongre sırasında

Bu şiir bir cep defterine yazılmıştır.

Söylemek gerekir, baylar bayanlar,

Aşınmaz değildir kamışın derisi.

Deneyler yapılabilir elbet,

Budur deneysel bilimlerin abc'si.

Vatoz etli bir çukurun içinde Daha ilk geçitte yaralanılır Yaranın görünüşü pütür pütürdür Ve kan hızla kurur

Frenküzümü jölesi görünümünde ^

Utanmaz cadalozlara da rastlanır, ne yazık ki

ender bulunurlar İçlerine, keskin tarafı dışa bakan bir jilet

yerleştirilmiştir

Girerken bir kamışınız vardır,

Çıkarken yine bir tanedir Ama ikiye ayrılmış

Yine bazılannın

Yatay vajinalan vardır, kıplannızı

Bol bol dişle süslü

Hırsla kapanırlar tokmağın üstüne

Ve asla bir İngiliz onları kusarken görmemiştir

Çünkü İngilizler saygı duygusuna sahip kişilerdir.

Aygır Pline ve Yaşlı Kedicik karşılaşmışlar Onca korkunç şey olmuş ki görecek Sokaktaki insanların kollan düşmüş iki yana Kuşkusuz olup biteni kesin olarak anlatamayız Çünkü konuyla ilgili pek çok belge Ziyafet olmuş kurtçuklara,

Hunlara, FA'ye ve diğer kemirgen hayvanlara

Ama hpkı bazı anahtarların içinde olduğu gibi,

Sipsivri, uzun bir kemik kamış

Kanalınıza giriverir

Gıcırhlı bir sesle olur bu

Dışarda deri yeşile döner.

Bazıları ahtapot gibi emer

Ve pırıl pırıl kırmızı nesneyi

Korkunç bir patlıcana dönüştürürler

Kara ışıkta görünmez

Öyle ki güpegündüz

Dizüstü çökülür önünde

Ama ağza alınacak gibi değildir.

Nihayet, çeşit çeşit zavallı

Jean d'Arc, Azize Therese, Tutkulu ve

Windsor Düşesi, Küçük küçük sonsuz deliğe bölünmüş Bir delikle doğarlar.

7 Haziran 1947

seviciler

Fransızca basımın editörünün notu:

Vian, bu şiiri hiç karalamadan tek seferde yazmıştır. Yazarken kullandığı mor renkli mürekkep, şiiri 1954 yılından önce yazdığım tahmin ettiriyor bize. (1951-52 "yıllannda yazılmış olabilir.) O dönemde ö/el hayatında ve romanlannda yaşadığı başansızhktan dolayı, kendine işkence ediyordu.

Siz haklısınız seviciler

haklısınız kesip atmakta dikilmiş uzuvları

yemine uzanan tavuk boyunlan gibi

haklısınız yapışkan ve kekre spermi tükürüp atmakta

hoyratça kusarcasına tükürmekte haklısınız

sevmiyoruz sizi

Size ihtiyacımız yok seviciler

uzuvlarımız yorgun ve cansız duracak önünüzde ..

yumuşak uzuvlar, daha aşağılayıcı size bakan

aynalardan.

Oysa bazen yarık incirlerinizin titze sütü içinde

kalkmaktan

koyu uçlu memelerinizi dişlerimizin arasına alıp

ezmekten

karanlık köşelerinizi yumuşak ellerimizle

ayırmaktan

ve dilimizi vajinanızın çukuruna sokmaktan

hoşlanırdık bizler meni ve kanla taçlanmış başlıklı parmağı başkaldıran kazığı tanımamış olmaktan iyidir yine de.

hıyarın yürüyüşü

Fransızca basımın editörünün notu:

"Hıyann Yürüyüşü" ve "Jean Minör Ayin", her ikisi de Boris Vi-an'ın 1955-1956 yıllarında yazmayı tasarladığı Namussuz Şarkılaı'a aittir. İki taneydi yalnızca, en azından el yazmaları karıştırıldığında -tanrı bilir, şu son yıllarda buldozerle kanştırılmış ve didik didik incelenmiş gibiydi - bu dizide yer alacak hiçbir şey ortaya çıkarılmadı: çok yazık çünkü bunlar son derece hoş şarkılardır; çok iyi düzen-lenmş, güçlü, ritmik dizeleri olan, sese yaraşır uyakları olan şarkılar. Hıyann Yürüyüşü'nün yirmi yedi kıtası, Baris Vian'ın paralel yaşamları, 1966 yılında ilk kez yayınlandı ve daha sonraki baskılarında 0970, 1976) 15 kıtası yeniden düzenlendi.

Türkçe baskının çevirmeninin notu:

Şiir hem uyaklı hem de akıcı konuşma ya da şarkı tarzında yazılmıştır. Buna yaklaşmak olanaklıydı ama lam anlamıyla yansıtmak dillerin yapısı göz önüne alındığında zordu.

Birinci kıtadaki Nevers ile sonuncu kıtadaki Nueud Veri Fransız-cada aynı şekilde okunur. Nueud Vert'in anlamıysa Yeşil Dılğilm'dür

Güzel bi hıyar almıştım İricene, yeşilcene, uzuncana Ve dönüyodum bela gelmeden başıma Nevers çarşısından

Yol üstünde terliyodum Sepetim elimde

Bi şeyler atıştırmak üzre durmuştum Bir kavağın dibinde.

Boşalhyodum nem var nem yok Ekmeğimi ve bıçağımı Dünden kalma domuz yağını Pek hoş değildi tadı

Tanrım, dt'dim, bayan patronum Böylesi cimri olmayaydı Hiç de iyi şeylerim yoktu Minik yassı sepetimin içinde

İşte hemen kaldınyorum Örtüsünü bu takım taklavahn Görür görmez sulanıyorum Çenemden akıyor şapır şupur

Tam bir jandarma havasındaydım Büyük bıçağımla Çünkü bu silahı gören hıyarım Boğuluyo luçkınklara

Söylemem gerekirse, komik buluyorum Ağlamasını bu hayvanın Ve alıyor sözü işte Merhamet dilene dilene

Güzel Suzon'um benim, hassas olunuz Karnımı deşmeyin sakın Çünkü kalın harflerle yazılmışhr İncil'de Öldürmemeli komşusunu diye

Emin olun bir hıyar olmak Berbat bir yazgı Yok ki daha karanlığı Ve daha az ihtişamlısı

Masa üstünde bitiriyoruz günlerimizi Minik parçalara kesilmiş halde Tuzlu, biberli, iğrenç yazgı Budalaların midelerine göre

Yıkım, bizim yeşil rengimizden geliyo Çok korkutmaya yanyo Normal bir şey bu, keyif kaçınyo Ve güçsüz kılıyo

Gerçekten, aptalcadır yazgı, hem de çok Benzimizi athran Ben pantalon yırtınaçlannda Zarar görmicekleri tanıyorum

Oysa sıskadırlar bazen Ne ağır ne de şişman Biraz pintidir tükrükleri Ve bi deri bi kemikler

Kıçını çalılıkta saklar Burnunu karanlığa sokar Çok sık çalışmazlar Neı'deyse yalnızca akşamlan

Ama bunlardır onları nazlayan Kuş isimleriyle Takılırlar onlara, züppece Öperler burunlarından

Her yanlarını okşarlar Güçlendirmek için Gençlik banyoları sunarlar Daha da uyarmak için

Karşı gelirse olcşanırlar Yine okşanırlar

Ta ki taklit edene dek patlıcanlan Hem güçlü hem kırmızı

Ve tamfoformda olduklan zaman Deliklere daldırılırlar Daaa yükseğe varsın diye karaağaçlardan Hiçbi şeyden yorulmadan

O halde top^^sıkışhnrken Etrafında kıpırdanırken Bu domuzlar tükürürler havaya Canım cicimlere rağmen

Belki sanacaksınız alındığmı

Diş fırçası vuruşlanyla Ya da dövdüklerini ya da yediklerini onu Yalnızca taklit ederler bunu

Ama biz, ağaçlar kadar yeşil Bi o kadar da güzel Yazgımız yumuşahidı mermeri Bizi bıçakla keserler

Bu hıyannkonuşmasını dinlerken Merhamtfliyd im ben Do'ruduryazgının karanlık olduğu Boğmak daha değerlidir onu

Yol üstünde su olmadığından Kaldırdım iç eteğimi Soktum onu ^JÖ.Jlı^fc.ambarlanna Tannm, işte bu iyiydi.

Ölmeden önce geri çektim onu Ödüllendirmek için

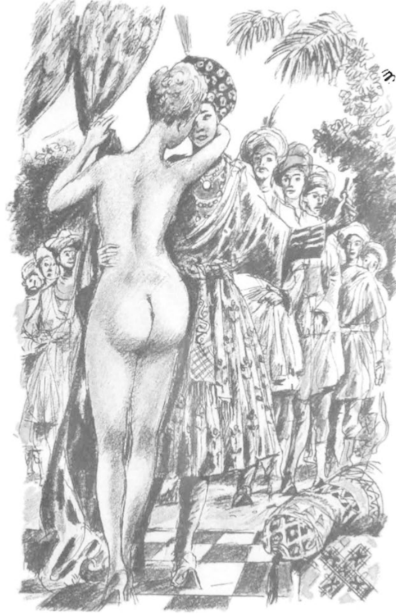
Ve koyuldum yeniden dövmeye tereyağını Eğlenceli bi öyküydü bu ona

ıBisaat sonra kolaylamışhm iyice 'Hıyar da öyle

Gel buraya kocamanım öpeyim İşte ya böyle dedim

Veürkmedim onu gördüğümde Yensin varsın akşam yemeğinde Çünkü bir renk almışh İstakoz gibi kızarmışh

İşte i>yküsü bu hıyarın İncene, uzuncana/yeşilcene Getiriyorum onu kaza bela olmadan Noeud Vert çarşısından

jean minör ayin

J.S BACHIQUE tarafından

^BOŞALMAK istiyonım dostlanm

Kocamış meni toplandı

İçinde taşaklanmın

Sertleştiğini hissediyonım kamışımın

Geri çekilmek olmaz arhk

Erkek, dişi, eşek ya da balkabağı

Bu akşam düzeceğim her şeyi arkadan

BÜTÜN bu sümüklüleri

Arkadan düzmek istediğim yer kilisedir aslında

Giyelim kara cübbelerimizi

Çınar toplan gibi

Gergin görünüyor taşaklarımız

Çınlçıplak taşaklarımızın alhna

Geçiyor uzun saçlı bir fıstık

ÇEKELİM mosmor kılıcımızı Ki kişniyor ve kıramıyor suluk zincirini Terzilerimizin gözünden kaçanı Siyahönlüğümü kaldınyorum Ne güzel yalıyor çükümü Pembe tertemiz diliyle Körükleyerek öldürücü ateşi

İŞTE gaklıyor karga İşte salyalan akıyor aletimin Ve çoktan ah vah ediyor korodakiler Bir çıkıyorum bir giriyorum Ve yayıyorum acı bir sağanağı İçimden cevher gibi fırlayan,

Çukurunun okunmuş su kabına

SPERMİM tükürdü gömütünün içine Ve çoktan düştü kılıcım yeniden Ama bizim fıstıkta numara çok Uzatıyor bana kadife kıçını Huri kıçı bu genç kız kıçı Pespembe ve açık seçik sunulmuş Bir bomba gibi atılıyorum oraya.

TIPKI bir okum hedefini bulmuş Tıpkı bir protestanım İncildeki Kuyruğum abyor mutluluktan Ve fısbk gülüyor aadan Anlablmaz kıvnmlı kıç Çok daha sıkı postacının kıçından Menimle delik deşik etmeliyim seni

BİR kalça darbesiyle kurtularak Geri dönüyor ve eğiliyor Çelimsiz değneğin üstüne Ve sinek oğlanından tiksinmiş İri cezayir menekşesi gözleri

var Emiyor nazarlığımı

Mucize! Dostlarım, bembeyaz dişlerdi bunlar!

ZAFER patlıyor Yakışıklı bir kardinal kıpkırmızı-Korodaki çocuklan düzüyor arkadan Tüm kalpleriyle yanlış şarkı söyleyen Gidip gelirken bir domatesin içinde Papaz boşalıyor - zafer onun...

COLGATE tarafından sunulmuş bir gösteri!

- DRAKULA

DRAKULA

David Benson'un Günlüğünden Parçalar

Fransı/ca basımın editörünün notu:

Bu metnin üç versiyonu var. Üçü de daktiloya çekilmiş ve elle düzeltilmiş durumda. Size sunduğumuz en son versiyondur.

Kont Drakula'nın şatosundaydım yaklaşık bir saattir ve bu mekanın uğursuz görünümü, yüreğimde kapkara duyguların doğmasına neden oluyordu.

Kontun evi, büyük Transilvanya ormanının en vahşi bölgelerinden birinde yükseliyordu. Transilvanya ormanı, Karpatlann ilk dağ kollarına Avusturya'nın büyük çam ağaçlarını ve heybetli cephesine karaçam dizilerini izdüşürür; şato, kayalık çıkıntının en tepesinde, derin ve dar bir vadiye hükmediyor; altında bir akıntı köpüre köpüre gürlüyordu.

Kont, bazı önemli evraklan düzene koymak, temsilcilerinden birini yetkili kılmak için bana Londra'da görev vermişti; cüzdanımda adıma açılmış bir banka hesabının kopyası vardı ve bu küçük kâğıt sıkıntılarımı az da olsa dağıtacak tek şeydi.

Aslında, gri taşlı soğuk binanın eşiğini aştığım bir saat boyunca, tek bir ruh bile görünmemişti gözüme. Yalnızca baskın sessizliği hırçın çığlıklarıyla bölen bir kaç yarasa dolanıyordu havada tuhaf tuhaf. Kendime gelebilmem için, Londra görünümlü duvar kâğıtları olan büyük binamın anısı bile yeterliydi.

Boş salonlarda birbiri ardı sıra dolanırken, kuzeyde,

dörtgen küçük bir kulenin arkasına gizlenmiş, odun ateşinin yandığı bir oda keşfettim. Masanın üzerinde, dolu bir yemek tabağının yanında duran bir not, bu odanın sahibinin iki gündür avda olduğunu bildiriyor, dönüşünü beklerken eve yerleşmemi rica edip, beni böylesine kabaca karşıladığından dolayı özür diliyordu.

Garip olan, olayın gizemli tarafı, bütün bunların beni paniğe sürükleyeceği yerde, korkulanmı yahşhrmasıydı, ve rahatlamış olarak güzelce yemek yedim.

Sonra, çırılçıplak soyunup, çünkü sıcaklık hayli boğucuydu, ateşin önüne, hâlâ içinde hafif vahşi hayvan kokusu barındıran kocaman ayı postunun üzerine uzandım; bu kokunun nedeni kuşkusuz çevre dağcılarının kullandığı ilkel koruma yöntemleriydi.

Uyuşukluğumdan, soluğumun hkanmasıyla ve kesinlikle bana yabana bir başka duyguyla sıynldım. Geçmişimdeki düzenli bekar yaşanhm kuşkusuz beni buna benzer bir duruma hazırlamaktan uzakh. Ama dikkate değer bir ağırlığın göğsüme abanmasıyla birlikte cinsel organımın tümüyle, sıcak ve hareketli bir mağaranın içine gömülmüş halde olduğu ve bu yeni uyanlmadan dolayı güç ve boyut bakımından kesinlikle anormal bir biçimde büyüdüğü izlenimine kapılmış-hm. Yavaş yavaş kendime gelirken burnuma ve ağzıma esnek bir tüyün sürtündüğünü aynmsadım; hafif, baş döndürücü bir koku burun deliklerime sızıyordu ve ellerimi faldmrken, dokunuşumla titreyen ve azıcık kalkan ipeksi kaygan iki küreyle karşılaşhm; bunun üzerine, üst dudağımda belli bir ıslaklık algıladığımda, bu ıslaklığı yaladım ve o anda uzun süren bir dizi kasılma yaratan kızışmış ve etli bir yarığın içine soktum dilimi. Ağzıma akan tatlı suyu emiyordum ve birisinin boylu

boyunca, başı ayak uçlarımda olacak şekilde üzerime uzandığına emin olmuştum, o uzvumu kemirirken ben de bir yandan ona şevkat göstererek karşılık veriyordum; ben, David Benson, bir yaratığın uzvunu koparıp yerken bundan korkunç bir haz alıyordum.

Bu gözlem, şiddetli bir esrimeyle, fışkırtıldığı anda yutulan yüklü miktarda spermi salıverdiğim anda çarptı bana. Aynı zamanda, başımı sıkmakta olan baldırlar sertleşti; dilimi yapabildiğim ölçüde bir çabuklukla daldınp çıkararak yapabileceğimin en iyisini yaptım ve ağzımın önünde dans eden azgın çanaktan çekebileceğim her şeyi emdim. Burnumun uyana bir koku arandığı kokulu yarığı yukardan aşağı dola-nanellerim hareketsiz kalmıyordu hiç; parmaklarım, farklı ve girmesi zor bir çukuruniçine dalıyordu ara ara.

— Çuvalladım, diye düşündüm. Kont, bir vampir ve bu da onun hizmetinde. Veişteben de vampire dönüşüyorum.

O an yaratık, kıçını burnuma dayadı biraz daha ve ben , çeneme kıllı ve sert bir şişkinliğin abandığını hissettim. Nesneyi yoklarken, ağzıma girmeye çabalayan şişkin ve dik bir uzuvla sona erdiğine tanık oldum.

— Düş görüyorum . . . diye düşündüm. İki cinsel uzuv tek bir kişide birleşmiş olmaz.

Deneyimini geliştirmek için düşlerden faydalanmak gerektiğinden, penis başı derisini ikiye bölen izin üzerinde dolanmasını sağlamak için dilimi damağıma doğru geri çekerek yapabildiğim ölçüde emdim bu uzvu çünkü bu topografik araştırmaları bitirmek istiyordum artık. Vampirin hareketleri, karnımın çevresinde sü.riyordu, ve nasıl bilmiyorum, farkında olmaksızın geri çekilişimi fırsa't bilerek, tıpkı bir yılan başı gibi, hareketli ve sivri diliyle kıçımın kenarlarını yalıyordu. Yumuşamış kamışım, bu temasla birlikte yeniden sertleşiyordu.

Doymak bilmezce emdiğim sapın uzaması ani bir değişikliğe uyardı beni ve o an ağzım beş altı sperm saçıntısıyla doldu ki çamaşır suyunu andıran tadı yerini hızla belli belirsizce yer mantarı kokusuna bırakıyordu. Her şeyi yutacak zamanı bulduğum sırada, vampir hızlı bir dönüş yaptı ve ağzı benimkine yapışıverdi; diş etlerimi ve gırtlağımı hala içinde kalan

iplikçikleri de toparlayıp almak için, deldi durdu. Bu arada uzvum, yakıcı ve yumuşak bir dar geçiti işgal ediyor; aynı anda hafif bir el anüsümün kenarlanna gelerek başlangıçta çekingen sonrasında da her kıpırdanışta sertleşen, çok canlı ve beklenmedik esrimelerle çıldırtan bir fallusu sokuyordu içine.

Kendime gelmeye çabalarken bunun kesinlikle bir düş olduğunu düşünme zamanı buldum; çünkü bir dakika önce, anüs ve testisler arasında açılan vajina, şimdi kamışın üzerinde duruyordu ve ben ondan yararlanmaya devam ediyordum. Hayvan, yüzümde hızlı ve minik yalamalarla dolanıyordu, gözlerimin, kulaklarımın ve şakaklanmm etrafında yani kendimi hiç böylesine duyarlı hissetmediğim bölgelerde. Bu yaratığı görme arzusu canlanıyordu içimde ama ateşin ölgün aydınlığı, ocağın sönmüş kızıllığı üzerine ters ışıkla düşen gölgesinin bir bölümünü zar zor ayırt etmeme izin veriyordu ancak.

Ama bu derin düşünmeler, içimi kaplayan yeni bir zevk dalgasıyla bölünmüştü ve uzvumu sımsıkı saran deliğin dibine saldım bir likör nehrini, o anda, en derinlerimde dişi şey-tanımınkinin yayıldığını hissettim. Meme uçlarının etimi deldiğini hissedeceğim noktaya dek sert ve sivri memeleri sıkarken öyle güçlü ve korkunç duyumsamalara girdim ki yitirdim bilincimi.

David Benson'un günlüğü burada bitiyordu. Bu birkaç sayfa, Macaristan'da, boş Radzaganyi şatosu dolaylannda, cesedinin yanında bulunmuştu. David Benson, vahşi hayvanlarca parçalanmıştı; tuhaf olan, kann alhna saldırmışlar, burayı tümüyle kemirmişler ve yüzünü dışkılarla ve sidikle kaplamışlardı.